

feddel; men vi ere netop gaaede over til Konvoluttsystemet for at befri Vælgerne for selv at skrive, thi saa kan han jo saa en anden til det. Og naar det ærede Medlem tilmed vilde beraabe sig paa, at man kunde tage fejl af Navnene o. s. v., maa jeg hertil svare, at denne Føjtagelse ogsaa kan finde Sted under den nuværende Valgmetode; thi ogsaa den Vælger, som mundtlig skal afgive sin Stemme, kan tage fejl af Kandidaternes Navne. Nej, har det ærede Medlem ikke andet at sige paa vor Valgordning, saa er den sikkert god nok. I øvrigt vil jeg kun sige til det ærede Medlem med Hensyn til dette, som altsaa ligger ganske uden for Sagen, det Princip, han opstiller: „at Repræsentationen bør være i Overensstemmelse med de virkelige Styrkeforhold“ — det var jo det, han sagde til Forsvar for Forholdstalsvalgmaaden, og det Princip er jeg for saa vidt enig med ham i — at naar saa er, saa drag Konsekvensen, saa afskaf Landstinget, lad os saa et Etammer-system, saa tror jeg ikke, det vil støde paa Modstand her i Tinget at saa Forholdstalsvalg indført. Men at saa haade i Bøse og Sæl, som det vilde være at beholde Mindretalsherredømmet i Landstinget og saa endda at give dem mere end de have, ved Folketingsvalgene, det synes jeg er for meget forlangt. Men alt dette staar som sagt slet ikke i Forbindelse med det Princip, som det skulde glæde mig om det ærede Medlem kunde saa en Følelse af har Værdi, nemlig Bestyrtelse af Vælgernes Stemmeriøhed.

Til den højtærede Minister vil jeg saa sige, at han jo ogsaa paa en Maade returnerede min Opfattelse af hans Nøgtelse af at konferere med os, returnerede den, idet han sagde, at han havde set af den foreløbige Betænkning, at vi ikke vare villige til Forhandling. Jeg maa bede den højtærede Minister paavise, hvor der i den foreløbige Betænkning findes noget som helst, der støtter en saadan Opfattelse. Det skulde gøre mig ondt, om der fandtes noget saadant, thi det har ganske sikkert ikke været vor Mening, og det gør mig da ondt, at den højtærede Minister — ja, jeg skal ikke rippe op i gamle Stader — atter her har vist sig mere „sart“ maasse, end det var nødvendigt. Det har ikke været vor Mening at ville afvise en Forhandling. Jeg udtalte det udtrykkelig ved første Behandling, at det vare vi villige til, men den højtærede Minister maa jo dog sikkert indrømme, at der er ikke noget som helst urimeligt i — at det modsatte tværtimod vilde have været unaturligt — at vi fra Flertallets Side opstille det, vi anse for det bedste, og, og naar der saa

ikke fra anden Side, hvor man har andre Ønsker, fremkommer noget som helst Holdpunkt for Forhandling, hvad skulde vi saa gøre? Ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, at der ikke er fremkommet noget som helst Holdpunkt for Forhandling fra anden Side i Udvalget. Det ene Mindretal slutter sig kun køligt til os, og det andet Mindretal vil hverken stille Forslag eller opfordre Regeringen til at stille Forslag. Det vil det ikke en Gang gøre. Af Udvalgets Medlemmer have kun Halvdelen deltaget i at stille Endringsforslag, den anden Halvdel ikke, og den højtærede Minister har ikke fundet Anledning til at konferere med os eller at stille Endringsforslag til denne Behandling. Hvad skulle vi uhykkelige Mennesker saa gøre? Hvor gerne vi end ville være med til at gøre Indrømmelser, kunne vi dog ikke gøre det, før man har paapeget, hvor man vil have dem, eller før man har formuleret sine Krav i saa Henseende. Det synes dog at være vel meget forlangt. Naar den højtærede Minister sagde, at han ved 1ste Behandling havde sagt, at der var meget andet, der nødvendig maatte følge af det, her foreslaas, da har jeg ogsaa sagt ved første Behandling, at den højtærede Minister sikkert hos alle vilde finde et villigt Øre for, hvad han kunde paavise som en nødvendig Følge af det, der her foreslaas, og jeg vil dertil for mit eget personlige Vedkommende sige, at Grænsen for, hvad jeg vil kunne gaa med til paa dette Omraade, næppe en Gang ligger ved, hvad der kan paavises som en nødvendig Følge af Gennemførelsen og Betyggelsen af dette Princip om Stemmeriøhed ved Valgene. Men naar man ikke fra anden Side møder Villighed til at paabegynde en Forhandling, komme vi aldrig videre, og det viser kun, at man ikke fra den anden Side har den rette Følelse af, hvilken Realitet, det her drejer sig om. — Til det ærede Medlem for Lyngby (Colding) vil jeg kun sige, at jeg beklager, at han ikke har været Medlem af det Udvalg, for hvis Halvdel jeg har den Ære at være Ordfører, thi da ville vi sikkert have kunnet komme til Enighed med ham. Raaringen, hvis Afstafelse, det ærede Medlem stillede som en Betingelse for, at han kunde gaa med til Forslaget, tror jeg ikke har saa begejstrede Tilhængere, at vi jo nok kunde lade den falde for at vinde det ærede Medlems værdifulde Støtte, men da der ikke med Hensyn til dette eller noget som helst andet Punkt har kunnet bringes Gang i de andre Medlemmer, have vi heller ikke haft Anledning til at komme ind paa slikt. — Den Bemærkning, som den ærede Minister gjorde med Hensyn til